

Kvartíčka kvintě

Na téma

Rakousko, Alpy atd

Šéfovo slovo

Zdravím všechny, dnešní téma je Alpy, Rakousko a všechno kolem...začalo to naším lyžařským výcvikem právě v Rakousku. Je to takový sněžný díl, a to že už je jaro nám to nijak nezkaží. Najdete také další díl Summer love, horské vtipy, vztahy Rakouska s ČR, samozřejmě recept a další. Kdo ještě neví, na obzoru se rýsuje spolupráce s Chrudimským Deníkem, v dalším díle se dočtete víc. Dále bych chtěl upozornit na jednu důležitou věc...dnes...je....APRÍÍÍL! To znamená že tu je pro vás soutěž, články nejsou opravené korektorem! Takže hledejte chyby a s jejich počtem se u nás hlaste. Vítěz něco dostane ;)

Užijte si toto vyzimněné číslo,
sledujte FB a pište na kvarticka2018@seznam.cz

AV

Lyžák - dojmy,
fotky

Recenze: Titus
Andronikus

Dění ve světě,
další drogy

Summer love-
pokračování

Lyžařský výcvik, Alpy

Sešli jsme se 12.3. v 20:20 před naší úžasnou školou, kde už na nás čekal autobus. Do 21:00 už bylo vše zbaleno a připraveno na cestu. Autobus tedy vyjel směr Grossglockner – Alpy – Rakousko. Ale nejdřív ještě směr Hlinsko, kde jsme nabrali paní ředitelku a našeho veleváženého spolužáka. Cesta byla plná útrap, srandy, útrap a zase srandy. To co se nám čtyřem klukům nejdřív zdálo jako skvělej nápad, totiž obsadit zadní pětku, se ukázalo jako slabomyslný záchvěv, jehož důsledky jsme měli brzy zjistit. Totiž...sedačky vzadu se nedají sklopit, a tak nás čekalo 10 hodin cesty v vzpřímeném sedu....

Nicméně, přežili jsme a ráno před osmou jsme dojeli před hotel, dali si věci do suterénu, zahráli si kulečnick, osvěžili se kafem, převlíkli se a hybaj na sjezdovku. Bylo to prostě...úžasný, já sám jsem tomu prostě nemohl uvěřit...všude hory, Sluníčko hrálo...vypadalo to jak v nějakém filmu. První den jsme strávili v místním centru (v Mattrei), druhý den jsme jeli dál asi o 40 km (jmenovalo se to tam „sv.“ – nemohu si vzpomenout) a třetí, respektive nakonec i čtvrtý den jen kousíček od Italských hranic. První dva dny nám svítilo, bylo teploučko, mohli jsme se opalovat (škoda jen že fakt, že s krémem 50 se neo-pálíme, nám byl sdělen příliš pozdě). Třetí a čtvrtý den už bylo hůř...foukal vítr a byla dokonce i zima, a to hlavně ten čtvrtý den. Vítr byl důvod proč jsme odcestovali znovu na Italské hranice – poněvadž náš původní cíl kvůli větru zavřel lanovky. I tento areál byl ale asi tak z půlky zavřený takže čtvrtý den už jsme se vlastně jen připravovali na cestu zpět.

Jídlo bylo vskutku ohromné, snídaně asi 5 chodů, večeře 8. Po večeři jsme měli volno které každý využíval trochu jinak, někdo odpočíval, někdo hrál hry dole v herně, někdo se zlobil nad kvalitou místní wi-fi nebo nadával na skupinu Dánů kteří běhali a řvali po chodbách. Když už jsem zmínil to slovo..říká se že někdo pije jako Dán...další smutný fakt. Až v sobotu večer jsme zjistili že alkohol je tu už od 16 let..a tudíž jsme mohli legálně pít. :(

Cesta zpátky byla už trochu lepší, až na jedno roztlačování autobusu a strašný film K2 který nám asi 2 hodiny řval do unavených uší. Přijeli jsme asi o půl jedné v pondělí v noci a čekal nás den volna a spánku.

foto:
Lenka Málková

profesionální foto
(c) Lenka Málková

Titus Andronikus

Nejprve se podívejme na film. Před jeho zhlédnutím bych doporučoval znát knižní; divadelní originál. Toto filmové dílo je přece jenom dělané jako film, to znamená že tu jsou přidané různé efekty naprosto vzdálené od originálu. Pokud tedy zvolíte nejprve film a potom psané drama (jako já) musíte se smířit s tím že prvních několik minut nebudete vůbec vědět, jak se lidově říká, která bije. Tomuto faktu přispívá to, že ve filmu se objevují auta, zbraně, párty, mikrofony...a to i přes to že děj je situován do starověkého Říma. Abych mluvil za sebe, mě tato skutečnost naprosto zaskočila a chvíli jsem pátral jestli jsem vsutku spustil správný film.

Ale k věci, snímek zcela právem vyhrál cenu za nejlepší masky, některé jsou skutečně až k neuvěření. Film se nejprve může zdát nesrozumitelný, cizinecký a nudný, postupně vám ale pronikne do duše a vy budete toužit po další sekundě a hlavně po tom co v napjaté situaci nastane dál. Avšak není to nic pro slabé povahy, režiséři si s krvavými a brutálními částmi (říkám režiséři protože sám pan W. Shakespeare to takhle ani zdaleka nepopisuje, stejně jako další věci..ale o tom až později) opravdu pohráli, i já jakožto zkušený, brutálními věcmi ostřílený mladík jsem byl občas nucen odvrátit hlavu. To samé platí pro někoho koho uráží věci takzvaně 18+. Herecký výkon je velice zdařilý a překvapivý, jen málokoho by asi nepřekvapilo vidět Aarona hrát kulečník, Demetriuse automatové hry nebo samotného císaře Saturnina užívající si naprosto nestarověkou párty která jakoby z oka vypadla těm z 21. století. Děj je velice podobný všem Shakespearovým tragédiím, hlavní postava Titus, podobná králi Learovi, Othellovi atd., nejprve vystupuje majestátně, je uctíván a na jeho radu dbá i římský tribunát. Postupně však svou moc a majestát strácí...společně se svým zdravým rozumem. To však také není úplně jednoznačné a je těžké rozeznat kdy a jestli vůbec šílence hraje nebo je opravdu šílený. Dále tu máme mouřenína Aarona, je to zmatené zlo podobné Edmundovi, Jagovi a dalším. V první scéně vypadá dokonce jako dobrý chlapík ale když své úmysly zjeví je už o všem rozhodnuto, tento černoš tu téměř před všemi hraje divadlo na divadle..respektive film ve filmu. Postupně své cíle obalamutí a pošle do záhuby. Objevuje se tu motiv zavržených synů (jako v tragédii Král Lear) a krutými věcmi autor nešetřil.

Film x Kniha

Jak už jsem naznačil, film je upravený tak aby se to dalo lépe zahrát, jsou tam přidané nějaké scény a myslím že i pár dialogů. Co ale v knize nenajdete jsou ty vycpávky 18+, a těmi film překypuje. V podstatě kdykoliv když se schyluje k nějakému aktu a ostatní postavy čekají až to vypukne, tak si užívají světských radostí. A to veřejně, bez ostychu. Tady bych řekl že je chyba..neboť dále se tam mluví o strašném hříchu a trestu smrti když žena není při svatebním obřadu panna. Jedna postava je kvůli tomu také údajně, na oko zabita..pak tedy nechápu jak se všechny ostatní mohou takhle...odpusťte mi to slovo...kurvit a to dokonce na veřejnosti. Kdybych četl knihu a nevěděl o filmu tak by mě asi ani nenapadlo že by toto dílo šlo zfilmovat, a už vůbec ne že by to šlo převést takovýmto způsobem. Celé mi to prostě sedí na prkna podla. Nedá se říci zda je lepší kniha nebo film, oboje má své kouzlo. Film v akcích a efektech a v knize si zase všimnete krásných veršů.

Jak filmové tak knižní dílo hodnotím velmi pozitivně a velice se mi líbilo. Děkuji za referát, snad se na něčem podobném ještě „domluvíme“.

AV

Ze světa

Ukrajínští výsadkáři v plné polní obsadili ruskou navigační stanici

Ukrajínští výsadkáři za pomoci obrněného transportéru obsadili v Heničesku na jihu Ruska navigační stanici Mars-75, patřící ruské Černomořské flotile. Oznámil to ve čtvrtek list Ukrajinska pravda. Na území stanice se nacházejí ukrajínští výsadkáři v plné polní. Dovnitř nikoho nepouštějí. Po obvodu stanice několik vojáků zaujalo bojová postavení, vylíčil list. Nicméně podle místních obyvatel zaměstnaných na stanici ruští vojáci místo opustili už asi před dvěma měsíci. Ukrajinské úřady i soudy už řadu let marně usilovaly, aby ruská Černomořská flotila vrátila Ukrajině dříve pronajaté majáky a stanice. Heničesk leží asi 20 kilometrů od Krymu anektovaného Ruskem.

Jan Jaroš

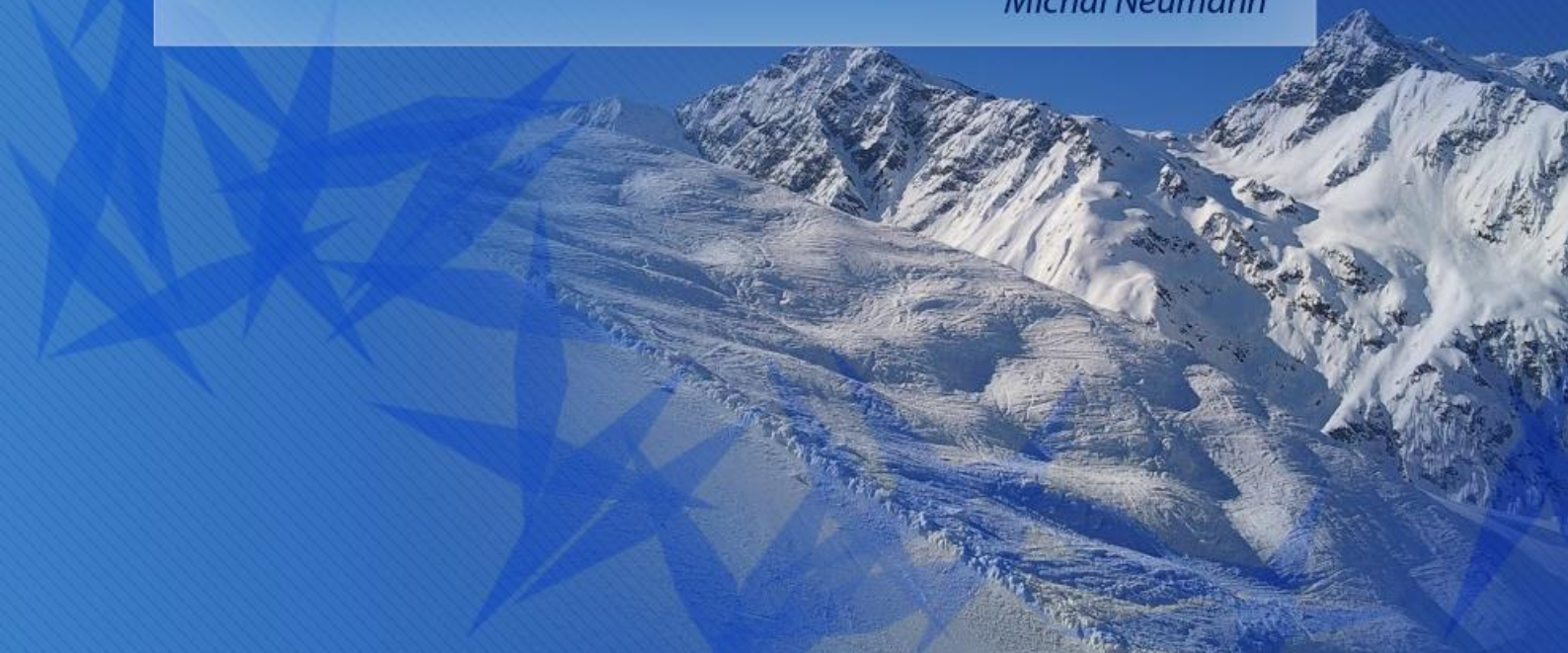
Česko-rakouské vztahy

Vztahy mezi Rakouskem a Českou republikou

Obecně lze říci, že ČR má ze všech svých sousedů nejméně ráda právě Rakousko, sice po pádu železné opony se hranice s Rakouskem otevřeli jako první, ale jablko/jablka sváru jsou v otázkách minulých (odsun Sudetských vyhnanců,...)

Hlavním trnem v oku je nejspíš byl v současnosti Rakušanům naše jaderná elektrárna Temelín, neboť jejich země, ba i národ si zakládá na bezpečných, ekologických a obnovitelných zdrojích... a to štěpení jádra rozhodně není. Dokonce tvrdí, že NAŠE jaderné elektrárny nejsou bezpečné (já osobně jsem byl na exkurzi v J.E. a mohu toto tvrzení s čistým svědomím vyvrátit). Přitom paradoxně právě Rakousko kupuje NAŠI energii, protože jejich výroba pokryje pouze 60% spotřeby.

Michal Neumann

Humor

Tak jako v miném čísle, tu pro vás mám několik vtipů, tentokrát na horské téma.

1) Tři chlapi se trumfují, u koho je teď větší zima. Přijdou k prvnímu a ten povídá: „Sledujte tohle!”

Nato vytáhne z kabátu termosku s kávou a obrátí ji dnem vzhůru. Na zem dopadne hnědý rampouch.

Druhý povídá: „No, nic moc... Jdem ke mně.”

Přijdou do druhého domu a on povídá: „Koukejte na tohle!”

Pak chvíli zadrží dech, začne pomalu vydechovat a před pusou se mu z páry okamžitě dělají sněhové vločky.

Třetí povídá: „To je nuda. U mě poznáte, co je to pořádná zima.”

Přejdou do třetího domu, usadí se na posteli a ti dva koukají, co bude. Ten třetí sáhne, rozhrne peřiny, a tam leží pár ledových kuliček. Jednu sebere, dá ji nad plamen svíčky a po chvíli se ozve: „Prrrddd!”

2) Jdou dva čeští turisté přes Vysoké Tatry a jeden z nich povídá: „Hele, to je sněhu, to může bejt pěkná lavina!”

Druhý odvětí: „Neřvi tak, a hlavně ne česky, debile.”

3) Přijde v zimě pán domu z venka a ptá se sám sebe: „Co jsem to chtěl? Aha, najíst se.”

Nají se a říká: „Ne, to není ono. Napít se.”

Napije se a říká: „Ne, to také není ono. Už to mám, chci se vykoupat.”

Vykoupe se a říká: „Ne! Už to mám, chci si sundat lyže!”

4) Jdou dva skialpinisti po horách a najednou se jeden z nich zřítí do průrvy. Druhý přijede k průrvě a volá: „Jsi v pořádku?”

„Jsem!”

„Co hlava, nerozbil sis ji?”

„Ne, dobrý!”

„A co ruce nebo nohy, nemáš zlomené?”

„Ne, v pořádku!”

„Tak co tam ještě děláš?”

„Padám...”

5) Tři horolezci zdolávají vysokou horu někde v Himálajích. Když se dostanou nahoru, strhne se šílená bouře, která trvá několik dní. Tak jsou zavřeni ve stanu a čekají, ale pomalu jim docházejí zásoby. Když už je jasné, že jsou jejich dny sečteny, začnou se vroucně modlit k Bohu, aby je zachránil. Bůh se jim zjeví na nebesích a říká: „Dobrá, jste dobří křesťané, zachráním vás. Rozběhněte se k okraji a skočte a při tom vyslovte své přání, kam chcete dopadnout a já to zařídím.“

První horolezec překoná strach a nejistotu, rozběhne se, odrazí, zavře oči a povídá: „Do hromady peřin!“

Pár stovek metrů pod ním se objeví obrovský kopec načechraných peřin a chlápek pohodlně přistane. Druhý vidí, že to asi funguje, tak se taky rozběhne, zavře oči a řekne: „Do obrovské kupky sena!“

Stane se. Třetí je na řadě. Rozběhne se, na kraji zakopne a povídá: „Do prdele, auvajs!“
Mlask!

6) „Tati, už mě to sáňkování nebaví.“

„Ale synu, jsi na čerstvém vzduchu, nenaříkej a táhni mě zase nahoru!“

7) Lyžař narazí do stromu a začne na něj padat sníh. Borec vítězoslavně vykřikne: „A pak že nesněží!“

Martin Sahula

Mistrovství světa v Harrachově

Největší akce v letech na lyžích, která proběhla ve dnech 13. – 16. 3. 2014 na Mamutím můstku v Harrachově. Toto klání nejlepších lyžařských letců nepatřilo k těm nejpovedenějším. A proč?

No, jistě jste si všimli špatných sněhových podmínek, a jako na potvoru, s tímhle problémem si pořadatelé poradili, jenomže s větrem toho už moc nenadělali.

Na určení vítězů musel postačit páteční závod, díky kterému vyhrál Němec Severin Freund, stříbro získal Nor Anders Bardal a třetí byl Slovinec Peter Prevc. Nejlepším Čechem se stal Roman Koudelka, který obsadil šestou příčku. Jan Matura skončil čtrnáctý, Antonín Hájek a Jakub Janda se podělili o 21. místo. Nejvíce zklamaná může být polský skokan Kamil Stoch, který v této sezóně dominoval.

Volfová

Rakouská hudba...

Téma znělo jasně – Rakousko, alpy... doufala jsem, že se mě článek na téma pro jednu týkat nebude, ale kvůli jejich nedostatku to tak zkrátka vyšlo.

Při zjištění, že si nemůžu žádnou skupinu v souvislosti s Rakouskem vybavit, jsem po prohlídnutí několika stránek zjistila, že co se týče rocku nebo metalu, je na tom Rakousko podobně jako Čechy - nemá žádnou skupinu, co by se proslavila v zahraničí. A protože se o tuhle jinak určitě zajímavou zemi nějak víc nezajímám, nezbyvá mi tedy, než sepsat s pomocí internetu něco o Rakouské hudbě obecně.

Jak určitě víte, v 18. a 19. století byla Vídeň centrem klasické hudby, a z Rakouska pochází známé osobnosti, jako třeba W. A. Mozart, L. van Beethoven, F. Schubert, J. Strauss II a mnoho dalších, nepochybně zajímavých osobností. V souvislosti s nimi si bohužel vybavuju jenom horor v hudební, kde jsme se jejich díla museli učit nazpaměť, a pokud si dobře pamatuju, na klavíru zrovna hraju nějakou Mozartovu sonatu, ale víc vám k tomu asi neřeknu. Když už jsme u té klasické hudby, vídeňská filharmonie má ve světě velmi dobré jméno.

V Rakousku má také svůj původ zvláštní technika „zpěvu“ – jódlování.

Pro ty, co nevědí, co si pod tímto pojmem představit, tohle video vysvětluje všechno... a ještě něco navíc.

<https://www.youtube.com/watch?v=vQhqikWnQCU> ([click here](#))

Veliké popularitě se v Rakousku těší folkové a lidové písně, nazývané odborným termínem „Schrammelmusik“. Vznikaly kdysi dávno v temných ulicích staré Vídně, a na jejich skládání se kromě neodmyslitelných Rakušanů podíleli imigranti z Maďarska, Moravy, a Slovenska.

Název je odvozený od jména dvou tehdy nejpopulárnějších představitelů této hudby – J & J Schrammelové. Uff.

Co se týče rocku a popu, Rakousko nepatří zrovna mezi země, které do světa vysílají velké množství hudby tohoto druhu, avšak několik „za zmínku stojících“ interpretů se najde. Velmi populární v Rakousku, a dokonce i ve světě, byl popový zpěvák Falco. Už to, že na anglické wikipedii má článek o jeho singlu víc znaků, než článek o rakouské hudbě obecně, něco značí.

Právě ten song se jmenuje „Rock me Amadeus“ – i když jsem si pod tím neuměla nic představit, po poslechu mě bylo jasné, že už jsem to někde slyšela. Je to rozhodně zajímavá zkušenost – i když třeba neoceníte hudbu, nebo ten „zabijáckej beat“, můžete se třeba zamyslet, jak je možný na písničce s refrénem „Amadeus, Amadeus ... oh, oh-oh Amadeus, oh come on, rock me Amadeus ...“ vydělat tolik peněz.

Aby metal nezůstal úplně nezastoupen, jako příklad můžu uvést blackened deathmetalové trio Belphegor, které působí od roku 1991 aktivně dodnes.

V příštím čísle se podíváme na top 10 moderních rokových skupin - popular edition.

Alkohol jako droga

V předešlém čísle jsme si řekli o drogách, jako byla: marihuana, extáze, hašiš apod., nyní bych se chtěla zabývat drogou, která je v dnešní době velice přehlížená, je vnímána za společensky přijatelnou a v dnešním životě skoro až běžnou, tedy alkohol.

Alkohol ředíme mezi drogy, které tlumí – zpomalují životní funkce – následkem je nezřetelná řeč, nejisté pohyby a neschopnost rychle reagovat. I přesto, že ho řadíme mezi tlumící drogy, jeho účinek závisí na zkonsumovaném množství. Většina lidí pije proto, aby dosáhla stimulačního účinku, například sklenicí piva či vína, která člověku pomůže se „uvolnit“. Pokud však člověk zkonsumuje více, než je jeho tělo schopné zpracovat, nastupují naopak potlačující účinky. Člověk „zhloupne“ a ztrácí schopnost koordinace a sebeovládání. Předávkování alkoholem tyto účinky ještě prohlubuje (necitlivost vůči bolesti, otrava, jejíž následkem je snaha těla zbavit se jedu zvracením, a nakonec bezvědomí, v horších případech kóma či smrt následkem vážného předávkování). Tyto reakce závisí na tom, jak velké množství alkoholu člověk požil a jak rychle.

Existuje několik různých druhů alkoholu. Etylalkohol (etanol), který je obsažen v alkoholických nápojích, se vyrábí kvašením obilí nebo ovoce. Kvašení je chemický proces, při němž kvasinky zpracují některé složky potravy na alkohol

Obsah alkoholu:

Kvašené nápoje, jako například pivo či víno, obsahují od 2 % do 20 % alkoholu. Destilované nápoje, neboli likéry, obsahují od 40 % do 50 % a více alkoholu. Následuje krátký přehled obsahu alkoholu v různých druzích nápojů:

Pivo	2–6 % alkoholu
Jablečné víno	4–8 % alkoholu
Víno	8–20 % alkoholu
Tequila	40 % alkoholu
Rum	40 % a více alkoholu
Koňak	40 % a více alkoholu
Gin	40–47 % alkoholu
Whisky	40–50 % alkoholu
Vodka	15–60 % alkoholu
Likéry	40–50 % alkoholu

Summer love - 2 díl

„Jsem doma! Rony! Mami! Tati!“ zakřičela jsem když jsem se v předsíni zouvala boty.

Přiběhl akorát Rony, ale nikdo jiný se neozval. Naši byli asi v práci

Vešla jsem do kuchyně a do skleničky si nalila vodu. Ronovy jsem do misky nasypala granule a vydala se do pokoje. Svůj pokoj má z celého domu nejradši a to proto, že jsem si ho celý směla udělat podle sebe. Samozřejmě, že s vymalováním a přesunutím nábytku, mi pomáhali rodiče, ale jinak je to celé moje dílo. Odložila jsem si tašku ke stolu, vzala si domácí oblečení a šla si dát sprchu, na kterou jsem se celý den těšila.

Nechat po sobě stékat kapky vody, bylo příjemné. Asi po půl hodině jsem se převlékla a vlasy se dala do culíku.

Šla jsem dolů udělat si něco k jídlu, aby mi to u úkolů lépe myslelo. Sice jsou za dva dny prázdniny, ale úkolů máme pořád stejně. Vzala jsem si jogurt, udělala šťávu a společně s Ronem šla do pokoje. Z tašky jsem vytáhla učebnici francouzštiny a penál. Měla jsem tam založený papír s informacemi o zájezdu. Trochu jsem posmutněla, a tak jsem papír položil na kraj stolu a pustila se do úkolů.

„Crr! Crr! Crr!“ zazvonil mi mobil.

„Ano mami?“ zeptala jsem.

„Jenom jsem se chtěla zeptat jestli nepotřebuješ něco koupit. Jsem totiž v obchodě.“ řekla mamka.

„No asi ne, díky.“ odpověděla jsem.

„Dobře a co bylo dnes ve škole?“ zeptala se.

„Normálka. Nic zajímavého se nestalo.“ zalhala jsem. Rodiče neví o tom, že mě ve škole šikanují. Neřekla jsem jim to, protože nechci, aby o mě měli strach.

„Dobře zlato. Tak se měj. Přijedu asi kolem čtvrté.“ řekla a zavěsila.

Mobil jsem odložila na stůl a chtěla jsem napsat větu jenže někdo zazvonil.

Doběhla jsem ke dveřím a když jsem je otevřela tak tam stál

Otevřela jsem dveře a tam stál Josh

„A-Ahoj“ řekla jsem překvapeně.

„Ahoj. Přišel jsem se zeptat jestli jseš v pohodě? Po tom, co se stalo v jídelně?“ zeptal se.

„Jsem na to zvyklá, ale nechápu, proč ses mě zastal?“ zeptala jsem se nechápavě.

„Protože vím, jaký to je když tě všichni urážejí a šikanují“ odpověděl.

„Cože?“

„Když jsem na tuhle školu nastoupil, tak jsem se pro všechny stal terčem posměchu jenom kvůli tomu, že jsem z Austrálie a mám jinej přízvuk. Další rok nastoupila Amanda, která se o mě začala zajímat a jak jistě sama víš, že co se líbí jí, líbí se i ostatním.“ řekl.

„Jasně Amanda.“ řekla jsem a ještě pořád jsem stála ve dveřích „A nechceš jít dál?“ zeptala jsem se.

„Promiň, ale mám ještě něco domluveného s kámošem“ odpověděl.

„Aha. V pohodě, tak ahoj.“ řekla jsem.

„Ahoj zítra.“ zamával a odešel.

Tak tohle bylo vážně divný. Pomyslela jsem si. Zavřela jsem za sebou dveře a šla do pokoje.

Když jsem konečně dodělala úkoly přišla mamka.

„Ahojky“ pozdravila jsem, dala jí pusu na tvář a pomohla jí s taškama.

„Zlato uvařila by si večeri? V jedenáct přijde tatka, tak aby si to mohl jenom ohřát a hned sníst“ zeptala se mamka a sundávala si lehké sáčko.

„Jasně.“ odpověděla jsem a začala si vytahovat potřebné ingredience.

Opekla jsem slaninu, do které jsem potom zabalila kousky kuřecího masa a dala péct.

Byla to moje specialita.

„Rony fuj! To není pro tebe!“ zakřičela jsem na něho a ukázala mu ať jde na místo.

„Mami, jaký chceš k tomu pití? Stačí voda?“ zeptala jsem se.

„Stačí, děkuju“ odpověděla.

„Tady to máš, přeju dobrou chuť“ popřála jsem a pustila se do jídla.

Když jsem dojedly, tak jsem umyla nádobí a šla si připravit věci do školy. Měli jsme mít jenom tři hodiny, takže toho moc nebylo.

Recept: Tvarohové kapsy

Zdarec!

Dnes mám pro vás recept na tvarohové kapsy, které jsou hrozně jednoduché na přípravu a velmi dobré. Myslím si že ten to recept zvládne opravdu každý .

Na tvarohové kapsy budete potřebovat :

1 listové těsto
500 g tvarohu
100 g cukru
1 vanilkový pudink
1 vanilkový cukr

Postup: Nejdříve si do misky dejte vanilkový i normální cukr, pudink , tvaroh a vše pořádně rozšlehejte. Rozvalte si listové těsto a nakrájejte ho na čtverce. Doprostřed čtverce dejte lžici smíchaného tvaru a přeložte ho do trojúhelníku a dejte do trouby péct na 180°C na 30 minut. Kapsy můžete ozdobit čokoládou nebo posypat skořicí.

Dobrou chuť!
Andrea Čechová

Filmový tip: Nic nás nerozdělí

Film, který byl natočen na základě skutečné události, jedné rodiny, která v roce 2004 přežila úder ničivé vlny tsunami v Indickém oceánu. Manželé Henry (Ewan McGregor), Maria (Naomi Watts) a jejich tři synové se rozhodli strávit poklidné Vánoce v Thajsku a těší se na několik dnů prožitých v tropickém ráji. Náhle a nečekaně dva dny po Štědrém dnu, jihovýchodní pobřeží Asie zasáhne vlna tsunami. Obrovská masa vody se valí na hotel, smete vše, co jí přijde do cesty, a rozdělí i prchající rodinu. Ačkoliv všichni členové rodiny přežijí, vyhráno zdaleka nemají, protože nalézt jeden druhého je skoro nemožné.

Šéf: Toncek Vodvárka

Redakční rada: Filip Doležal, Markéta Štikarová, Magda Filipi, Lenka Málková

Autoři: třída kvinta

Korektor: (???)

Grafika: M. Štikarová